

[Socialministeren.]

blevet omdelt i dette høje Ting, og jeg gaar ud fra, at de ærede Medlemmer i de forskellige Partigrupper i det høje Landsting er blevet orienteret om Spørgsmaalene paa en saadan Maade, at de er inde i dem, hvad da ogsaa den Diskussion, der har været ført her i Dag, vidner om.

Det er jo ikke saa meget selve det foreliggende Lovforslag, der har været drøftet. De ærede Medlemmer Hr. Elmquist og Hr. Bouet har talt om Folkeforsikring. I den højtærede Statsministers Programtale siges der netop, at vi har drøftet Spørgsmaalet om en eventuel Overbygning paa Renten, og at man paa Grundlag af Indstillinger, som vil blive afgivet af et allerede nedsat Udvalg, vil overveje Muligheden af at gennemføre en eventuel forsikringsmæssig Overbygning paa Aldersrenten. Det er klart, at saa snart det nu siddende Udvalg fremskaffer Oplysninger i den Retning, som de ærede Medlemmer ønsker, vil jeg tilstille Rigsdagen dem. Skulde man saa ikke mene, at de danner tilstrækkeligt Grundlag for en Bedømmelse fra Rigsdagens Side, maa vi vende tilbage til Sagen, og jeg maa saa se, om vi skal have en Kommissionsbehandling, eller hvad man nu ellers kan tænke sig.

Jeg stiller mig altsaa slet ikke uvillig over for en Drøftelse af de Problemer, der her er blevet fremhævet, men ærede Medlemmer vil dog vel ikke ved at gaa ind i en Drøftelse af Folkeforsikringsproblemerne i et Udvalg her i det høje Landsting standse dette Lovforslag, for der er sikkert ingen, der mener, at man paa saa stort et Felt som Folkeforsikringsomraadet skulde kunne naa et Resultat lige pr. omgaaende; det tror jeg i hvert Fald ikke paa. Men jeg stiller mig altsaa velvillig med Henblik paa Forhandlinger paa alle de Omraader, der kan være Tale om, og for Socialdemokratiet er der jo Tale om en eventuel frivillig Overbygning paa Aldersrenten.

Jeg henstiller meget indtrængende, at det foreliggende Lovforslag vedtages inden Jul. Ønskes der Udvalgsbehandling om det, vil jeg sige, at jeg er til Raadighed, og jeg er til Raadighed baade i Dag, paa Lørdag Søndag, Mandag og Tirsdag, og der vil endda være Mulighed for dette høje Tings Medlemmer til at komme hjem til Jul, men jeg vil meget bede ærede Medlemmer om at forstaa, at der er Tusinder af økonomisk daarligt stillede Medborgere, der venter med Længsel paa det Budskab, som jeg vel ved ikke giver dem Penge til Jul, men Haab om inden for en overskuelig Tid at

faa en økonomisk Hjælp af den Karakter, som her foreslaas, og den Glæde vilde jeg i alt Fald gerne, at det høje Landsting vilde give disse økonomisk daarligt stillede Medborgere.

Det ærede Medlem Hr. Bouet sagde til mig, at det er en uanstændig Maade at behandle det høje Landsting paa. Jeg beder om Forladelse, hvis man mener, at der er handlet uanstændigt. Det har ikke været min Agt — slet ikke — at gøre det høje Landsting til noget underordnet i Forhold til Folketinget, men det har nu været saaledes, at Forhandlingerne om dette Spørgsmaal er ført i Folketinget og har ført til et Resultat dèr. Til andre Tider kan det vel være saadan, at det er det høje Landsting, der fører Forhandlingerne frem til et Resultat. Jeg beder derfor ærede Medlemmer forstaa, at der ikke fra min Side er nogen som helst Tale om, at jeg vil underkende Landstinget og dets Arbejde.

Det ærede Medlem Hr. Bouet mente ogsaa, der her var Tale om, at vi i Forhold til Kommunerne nu var inde i en vis Overbudspolitik. Jeg beder det ærede Medlem erindre, at det Forslag, som her er fremsat, faktisk er de Ændringsforslag, som Socialdemokratiet stillede allerede i 1946 — de kan altsaa ikke have været ukendte for ærede Medlemmer. Og de blev ikke dengang fremsat i Konkurrence med det kommunistiske Parti, idet jeg gør opmærksom paa, at det kommunistiske Parti paa det daværende Tidspunkt forelagde et Lovforslag, som vilde have kostet 400—450 Mill. Kr. mere, end den daværende Lovgivning kostede. Det skete altsaa ikke paa Grund af nogen Konkurrence, men ud fra den Betragtning, at vi fra Socialdemokratiets Side mente, at den Lovgivning, der paa det daværende Tidspunkt blev gennemført, vel var en Forbedring, men, da man samtidig inddrog de saakaldte Rabatmærker, ikke blev den Forbedring, som Alders- og Invalididentemodtagerne faktisk ventede. Ud fra de Betragtninger var det altsaa, at vi i 1946 stillede vore Ændringsforslag, og naar vi nu har fremsat det foreliggende Lovforslag, skyldes det ikke i den Forstand et Valgløfte. Grunden er den, at vi i Dag har den Indstilling, som vi ogsaa havde i 1946, og vi forsøger nu at gennemføre Forbedringerne sammen med de Partier, som det altsaa er lykkedes at opnaa Enighed med.

Det ærede Medlem Hr. Bouet spurgte dernæst, om der nu ogsaa var en saglig Baggrund for dette Lovforslag, om ikke Alders- og Invalididentemodtagerne havde faaet